

къмъ 3—4 часа, тя бѣше при мене въ Народния Театръ, следъ това излезе да споходи нѣкоя своя приятелка, но когато си отидохъ, тя се бѣ прибрала. У Тихови стигнахме първи ний, следъ насъ Кременъ съ жена си, — Лора Конова, а следъ това и Паскалевъ. Спомнямъ си, че тамъ, следъ като се събрахе всички, насѣдахме около една маса и почнахме весели разговори по различни въпроси. Имаше и игри... Около масата бѣха насѣдали така, че тритѣ дами стояха отъ едната страна, а ние отъ другата. Помня, че Лора бѣше станала отъ мѣстото си — отъ стола до масата и бѣше сѣднала на канапето срещу мене; на сѣщото канапе бѣше седнала и г-жа Грозева — Кременъ. На това нѣщо разбира се, азъ тогава никакво значение не отдадохъ, защото всички присѣжествуващи се движехме отъ време на време по стаята и пакъ сѣдахме на мѣстата си. По едно време Лора стана отъ канапето и отиде при една етажерка, взе една книга и почна да я прелистя. Понеже тя постоя доста врѣме на страна, у мене възникна подозрение, че тя се е нѣщо докачила и че по този начинъ изказва спрѣмо мене неудоволствието си. Основание сериозно за да помисля тогава това нѣмахъ, но понеже всички наши недоразумения бѣха на почва на ревността и то спрѣмо една отъ присѣжествуващитѣ тази вечеръ дами, защото не веднажъ по-рано сме се обяснявали на тази тема, азъ помислихъ, че Лора за това именно стана отъ мѣстото си и отиде на страна. Следъ като постоя доста време до етажерката, азъ за да се не развали доброто настроение на компанията, се обърнахъ къмъ Лора и ѝ казахъ доста високо да дойде при насъ, а ако не и е приятна компанията да си вървимъ. Не си спомнамъ какво тя ми отговори, но каза нѣщо въ смисълъ и съ мекъ тонъ: »че и ти нали става та гледа книгитѣ«; и следъ малко седна при мене. Преди да седне азъ станахъ, отидохъ при нея и шепнишкомъ се обяснявахме, като и казахъ, че не прави добре гдето се е отстранила, защото може зле да се изтълкува отъ хората, а тя отвърна, че ще дойде да седне. Азъ си отидохъ на мѣстото и тя следъ менъ дойде. По-